

Mä istuin rautatieaseman laiturilla numero yksi ja tsiigailin ohitseni valuvaa kirjavaa ihmismassaa. Ne oli kaikki menossa jonnekin. Ehkä tapaamaan mutsia, mimmifrendiä, tai flirttailemaan kassaneidille. Kahville, ruokakauppaan vaimon kanssa, tai mahdollisesti nussimaan pikkutyttöjä. Menossa ne silti oli, eikä saletisti yksin. Potkaisin likaiseksi värjäytynyttä lunta maiharinkärjellä toivoen, että se kylmä köntti paskaa lentäisi jonkun emämulkun valkoiselle housunlahkeelle. Hiljalleen junasta kiirehtinyt jengi oli kadonnut sisälle asemalle, ja siitä ne sitten varmaankin hajaantui erilleen toisistaan kuin säikähtänyt peuralauma. Mulla ei ollut aavistustakaan, miksi istuin aseman laiturilla päivittäin tarkkailemassa noita kusipäitä, sillä se sai mut lähinnä vain vihaiseksi. Ei siis se istuminen, vaan ne saakelin idiootit, joita mä katselin. Ne oli niin helvetin typeriä ja onnellisia vittupäitä. Tai no, toisaalta nautin niiden rahan orjien ja pikkuäpärien traagisten kuolemien kelaamisesta - toi syttyy huoltsikalla tuleen, tätä toinen murskaa kallonsa pudotessaan parvekkeelta ja niin edespäin. Silloin tällöin huvitin itseäni myös huutamalla olevani aseistettu ja ampuvani, häipyen sitten panikoivan lauman suojissa omille teilleni ennen vartoiden joukkoryntäystä. Yhtäkkiä jostakin nurkan takaa ilmestyi poika, jolla oli päällään täysi arsenaali afrikkakaupasta ostettuja hippikuteita. Ihan niin kuin se olis kuvitellut tulleensa jostain Jamaicalta pössyttelemästä. Okei, savuissa se oli aivan vitun varmasti, mutta Jamaicaa se tuskin oli nähnyt edes kuvista. Tuijotin sitä ja sen verestäviä silmiä niinku olisin just murhannut sen perheen ja se olis mun aseeni seuraava kohde, mut sit tapahtui jotain helvetin odottamatonta, se nilkki jumalauta istui mun viereeni. "Mä oon Rami, kuka sä oot?" se hipin retku kysyi multa, ihan kun olis muka ollut täysin normaalia tulla avaamaan keskustelua ihan kenen tahansa kanssa. Käänsin pääni pois päin ja sytytin röökin. Vitut. "Hei jäbä, ei aina tarvi tietsä olla niinku niin vihanen, tietsä hei relaa", se jatkoi, kun ei saanut multa vastausta. "Haista vittu", mutisin ja katselin horisonttiin. Poju hymähti, mut ei sillä lailla vittuuntuneena, vaan hyväntahtoisesti. "No öö jos mä niinku rullaan jopon, poltatsä mun kans tietsä?" "Haista vittu", toistin. Kaivoin nahkatakin povarista viskipullon ja otin pitkän huikan. Mä aloin ryypätä vähän vitusti sen jälkeen kun mä pääsin irti kamasta. Pullo tequilaa päivässä ja sellasta. Viina oli tehnyt musta vihaisen, mut mä diggasin enemmän olla vihainen, kun kamoissa. "Haista ite", se sanoi ja nauroi perään. Just tota mä tarkotin onnellisilla vittupäillä. Niitä ei ottanut mikään päähän ja ne vaan naureskeli. "Sä tarttet jotakin mikä pitää sut liikkeessä. Niinku tietsä jotain", niinku tietsä niinku, se jatkoi änkytystään. Vittu joo joo. Ennen kun mä huomasinkaan, poju oli tanssahdellut näkymättömiin. Just, niinpä niin. Nousin ylös ja otin lisää viskiä. Koitin itekin kenenkään huomaamatta ottaa muutaman tanssiaskeleen, ihan muutaman vaan. "Sä tarttet jotakin mikä pitää sut liikkeessä", mutisin itsekseni ja silloin mä hymyilin ensimmäistä kertaa vuoteen.